

Клуб знаўцаў. 1. Складзіце для аднагодкаў, якія жывуць у сейсманебяспечных раёнах Зямлі, памятку «Як паводзіць сябе падчас землетрасення». Размясціце яе ў Telegram ці Viber. 2. Уявіце, што вы — рэпарцёр тэлепраграмы «Надзвычайныя здарэнні» і вам даручана правесці рэпартаж з месца падзей аб землетрасенні на Каўказе. Падрыхтуйце кароткае паведамленне аб прыродным катаклізме.

§ 11. Рэльеф сушы. Горы

Успамінаем. Што разумеюць пад унутранымі і знешнімі сіламі Зямлі? Як адлюстроўваюць няроўнасці зямной паверхні на картах?

Даведаемся. Што называюць рэльефам. Што такое горы і якімі яны бываюць па вышыні. Дзе размешчана найвышэйшая горная вяршыня свету.

Разважаем. Якія сілы Зямлі ўтвараюць горы?

1. Што такое рэльеф. Унутраныя і знешнія сілы Зямлі знаходзяцца ў пастаянным узаемадзеянні. Працэсы, якія нараджаюцца ўнутранай энергіяй планеты, прыводзяць да перамяшчэння блокаў зямной кары. У выніку на паверхні з’яўляюцца буйныя ўзняцці або ўпадзіны. Знешнія працэсы імкнуча разбурыць гэтыя няроўнасці за кошт работы ветру, рэк, мораў, ледавікоў. **Калі ўнутраныя сілы аказваюцца мацнейшымі за знешнія, утвараюцца горы; калі пераважаюць знешнія сілы, горы разбураюцца,** на іх месцы ўзнікаюць раўніны. У выніку безупыннай барацьбы знешніх і ўнутраных сіл зямная паверхня пастаянна мяняецца — фарміруецца рэльеф Зямлі.

Рэльеф — сукупнасць няроўнасцей зямной паверхні.

Рэльеф уплывае на фарміраванне прыродных умоў тэрыторыі: на паступленне сонечнага цяпла, выпадзенне атмасферных ападкаў, скорасць і цячэнне рэк, характар глеб, раслінны і жывёльны свет.

Мал. 42. Элементы гары і горнай краіны

Самыя буйныя формы рэльефу Зямлі — мацерыковыя ўзняцці і акіянічныя ўпадзіны. **Асноўныя формы рэльефу на сушы — горы і раўніны.**

2. Горы як форма рэльефу. Адно трэцюю павярхні планеты займаюць горы.

с. 16–17

Гара — узняцце, якое значна ўзвышаецца над навакольнай мясцовасцю з выяўленай вяршыняй, схілам і падэшвай.

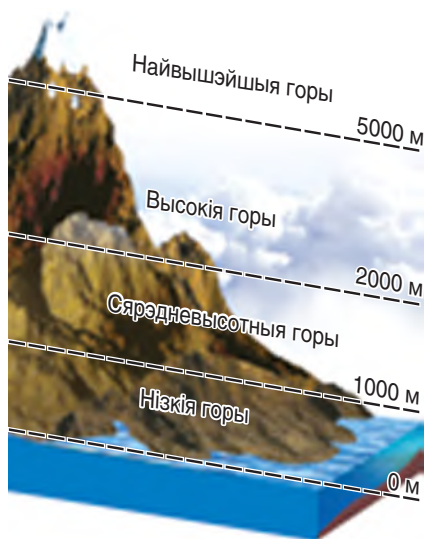
У любой гары можна вылучыць элементы: горную вяршыню, схіл і падэшву (мал. 42). Група гор утварае **горны хрыбет**. Горныя хрыбты і даліны аб'ядноўваюцца ў **горныя краіны** (напрыклад, горы Цянь-Шань, Тыбецкае нагор'е ў цэнтры Еўразіі) (мал. 43). *(Знайдзіце на карце.)*

Горныя краіны маюць рассечаны рэльеф і вялікі перапад вышынь. Адзіночныя горы ў прыродзе

с. 16–17

Мал. 43. Горная краіна Тыбецкае нагор'е

Мал. 44. Дзяленне гор па вышыні

сустракаюцца рэдка (напрыклад, Масгрэйв у цэнтры Аўстраліі).

Як правіла, **горы прымеркаваны да няўстойлівых участкаў зямной кары**. Буйныя горныя сістэмы размяшчаюцца ў месцах сутыкнення літасферных пліт.

3. Дзяленне гор па вышыні. У залежнасці ад вышыні адрозніваюць горы: нізкія, сярэдневысотныя і высокія (мал. 44). **Нізкімі** лічацца горы, абсалютная вышыня якіх не перавышае 1 км (Хібіны на паўночным захадзе Еўразіі).

Да сярэдневысотных адносяцца горы вышынёй ад 1 да 2 км. Яны маюць, як правіла, пакатыя схілы і круглявыя вяршыні. Сярэдневысотнымі з'яўляюцца *Уральскія горы ў Еўразіі, Вялікі Водападзельны хрыбет у Аўстраліі, Атлас у Афрыцы.* (Знайдзіце на карце.)

Высокімі лічацца горы вышынёй звыш за 2 км. Для іх характэрныя крутыя схілы, востраканцовыя пікі, вострыя

с. 16–17

Мал. 45. Найвышэйшыя вяршыні кантынентаў

грабяні. Іх вяршыні часта пакрытыя вечнымі снягамі і ледавікамі. Да высокіх гор адносяць буйнейшыя горныя сістэмы: *Альпы*, *Каўказ* у Еўразіі, *Кардыльеры* ў Паўночнай Амерыцы, *Анды* ў Паўднёвай Амерыцы (мал. 45).

Мал. 46. Джамалунгма — найвышэйшая вяршыня Зямлі

Самыя высокія горы планеты — Гімалаі ў Еўразіі з вяршыняй *Джамалунгмай* (8848 м) (мал. 46). (*Знайдзіце на карце.*)

Гімалаі ў перакладзе са старажытнай мовы санскрыту азначае «прыстанак снягоў», а Джамалунгма перакладаецца з тыбецкай як «багіня Зямлі». Жыхары Непала яе называюць Сагарматха, а англічане — Эверэст. У Гімалаях 500 горных пікаў, якія па вышыні пераўзыходзяць вяршыню Альп — гару Манблан (4807 м), а 10 вяршынь з'яўляюцца «васьмітысячнікамі». Усяго на планеце 14 пікаў «васьмітысячнікаў».

Падвядзём вынікі. ♦ Рэльеф — сукупнасць няроўнасцей зямной паверхні. ♦ Асноўныя формы рэльефу Зямлі — горы і раўніны. ♦ Гара — узняцце, якое значна ўзвышаецца над навакольнай мясцовасцю з выяўленай вяршыняй, схілам і падэшвай. ♦ Горы прымеркаваны да няўстойлівых участкаў зямной кары. ♦ Па вышыні адрозніваюць горы нізкія (ніжэй за 1 км), сярэдневысотныя (ад 1 да 2 км) і высокія (вышэй за 2 км). ♦ Самыя высокія горы свету — Гімалаі з вяршыняй Джамалунгмай (8848 м).

Праверым сябе. 1. Што такое рэльеф? 2. Якія асноўныя формы рэльефу існуюць на сушы? 3. Што называюць гарой? Якія элементы ў ёй выдзяляюць? 4. Якімі бываюць горы па вышыні? 5. Якія горы самыя высокія на планеце?

6. Дзе часцей размяшчаюцца горы і чаму?

с. 16–17

Ад тэорыі да практыкі. 1. Выберыце лішнія і растлумачце свой выбар:

а) Анды, Атлас, Кардыльеры; б) Альпы, Каўказ, Уральскія горы.

2. Прывядзіце па карце свае прыклады гор, якія адрозніваюцца па вышыні.

3. Нанясіце на контурную карту горы, вылучаныя курсівам у тэксце параграфа. Падпішыце назвы і абсалютныя адзнакі вышынь іх вяршынь.

4. Расшыфруйце галаваломку: у ёй схаваны назвы 10 гор. Знайдзіце іх на карце.

Б	К	А	Р	Д	Ы	Л	Ь	Е	Р	Ы	У
Э	Е	А	Ф	З	А	Л	Ь	П	Ы	Ж	Р
Я	Ё	Л	П	П	І	Ш	А	Н	Д	Ы	А
Е	М	А	А	К	Т	А	Т	Л	А	С	Л
Ш	Ь	П	М	А	Т	Н	В	К	Г	Э	Й
Ь	Х	П	І	Ў	Ь	Ц	Ч	А	І	Н	Д
Ы	Ё	А	Р	К	Ь	У	Я	Р	М	Т	С
Т	Ы	Л	К	А	Е	З	Ё	П	А	Т	З
Ы	У	А	К	З	Т	Ф	Ы	А	Л	С	Я
Б	Ф	Ч	Ы	У	П	Ё	Ц	Т	А	Л	М
Е	Е	І	Ц	Т	Я	Ф	Э	Ы	І	Ц	Ь
Т	Я	О	У	Ю	К	Г	Т	Ё	У	О	Ь

с. 16–17

с. 48

Клуб дыскусій. Да вас у школу прыязджаюць навучэнцы з Непала — горнай краіны ў Азіі. Якія аргументы вы прыведзяце, каб растлумачыць ім, што Беларусь — гэта раўнінная краіна?

Клуб знаўцаў. Складзіце буклет або прэзентацыю «Найвышэйшыя горныя сістэмы Зямлі». Падзяліцеся сваім праектам з аднакласнікамі ў сацыяльнай сетцы.

§ 12. Раўніны

Успамінаем. Што такое рэльеф? Якія асноўныя формы рэльефу адрозніваюць на сушы?

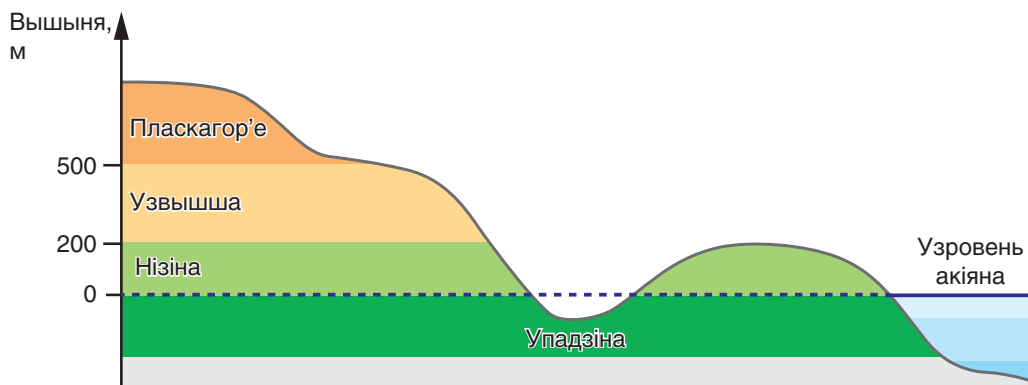
Даведаемся. Якія бываюць раўніны па характары паверхні. Як яны адрозніваюцца па вышыні.

Разважаем. Раўніны ці горы займаюць найбольшую плошчу на планеце? Якія формы рэльефу пераважаюць на тэрыторыі Беларусі?

1. Раўніны і іх дзяленне па вышыні. Як і горы, раўніны з'яўляюцца адной з асноўных форм рэльефу Зямлі. Яны займаюць дзве трэці плошчы сушы.

Раўніна — шырокі выраўнены ўчастак зямной паверхні з невялікімі адноснымі вышынямі.

Мал. 47. Дзяленне раўнін па вышыні

Як правіла, **раўніны прымеркаваны да ўстойлівых участкаў зямной кары**, але могуць сустракацца ў міжгорных і перадгорных прагінах. Рэльеф Беларусі таксама прадстаўлены раўнінамі.

Па абсалютнай вышыні раўніны падзяляюць на ўпадзіны, нізіны, узвышшы і пласкагор'і (мал. 47). Ніжэй за ўзровень мора размяшчаюцца ўпадзіны — замкнутыя ўвагнутыя паніжэнні. На картах іх паказваюць цёмна-зялёным колерам. Самая буйная з упадзін — Прыкаспійская (–27 м). **Самая глыбокая ўпадзіна на сушы — Гхор (–433 м) на паўднёвым захадзе Азіі. (Знайдзіце ўпадзіны на другіх мацерыках.)**

Існуюць падлёдныя ўпадзіны. Самая глыбокая — упадзіна Бэнтлі ў Антарктыдзе. Пад вагой ледавіка яна апушчана на 2,5 км ніжэй за ўзровень мора.

с. 16–17

Нізінная раўніна, размешчаная вышэй за ўзровень мора да адзнакі 200 м, называецца **нізінай**. На фізічнай карце нізіны паказваюць зялёным колерам. Шмат нізін на поўначы і поўдні Беларусі. *(Знайдзіце на форзацы 2.)* Буйнейшай раўнінай свету з'яўляецца

Мал. 48. Амазонская нізіна

с. 16–17

у цэнтральных раёнах Беларусі. (Прывядзіце прыклады па карце.)

Высокая раўніна са складаным, рассечаным рэльефам, размешчаная вышэй за 500 метраў над узроўнем мора, носіць назву **пласкагор'е**. На картах пласкагор'і абазначаюць светла-карычневым колерам. Буйнейшыя з іх *Сярэднесібірскае ў Еўразіі*, *Бразільскае ў Паўднёвай Амерыцы*.

Амазонская нізіна ў Паўднёвай Амерыцы плошчай больш за 5 млн км² (мал. 48).

Узвышаная раўніна, якая ляжыць на вышыні ад 200 да 500 м над узроўнем мора, называецца **ўзвышша**. На картах узвышша паказваюць жоўтым колерам (*Лаўрэнційскае ўзвышша ў Паўночнай Амерыцы*). Шмат узвышшаў

Мал. 49. Віды раўнін:
а) плоская, б) узгорыстая

пласкагор'яў у Еўразіі, Бразільскае ў Паўднёвай Амерыцы.

2. Раўніны па характары паверхні. Па характары паверхні адрозніваюць два асноўныя віды раўнін — **плоскія і ўзгорыстыя** (мал. 49). Плоскія раўніны маюць выраўненую паверхню, без прыметных узняццяў і апусканняў (напрыклад, *Заходне-Сібірская нізіна ў Еўразіі*). У прыродзе часцей сустракаецца іншы від раўнін — **узгорыстыя**, для якіх

характэрны перасечаны рэльеф з мноствам узняццяў і апусканняў. Узгорыстыя раўніны характэрныя для абласцей, якія падвяргаліся абледзяненню (нарыклад, *Усходне-Еўрапейская раўніна ў Еўразіі*).

с. 16–17

Падвядзём вынікі. ♦ Раўніны — самыя распаўсюджаныя формы рэльефу на сушы. ♦ Раўніна — шырокі выраўнены ўчастак зямной паверхні з невялікімі адноснымі вышынямі. ♦ Раўніны размешчаны на ўстойлівых участках зямной кары. ♦ Па вышыні яны дзеляцца на ўпадзіны (ніжэй за ўзровень мора), нізіны (ад 0 да 200 м), узгоркі (ад 200 да 500 м) і пласкагор'і (вышэй за 500 м). ♦ Па характары паверхні раўніны бываюць плоскія і ўзгорыстыя.

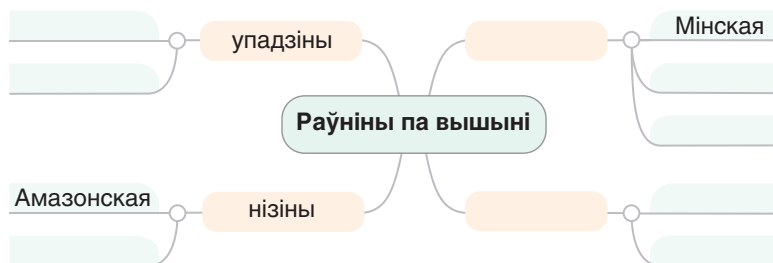
Праверым сябе. 1. Якую форму рэльефу называюць раўнінай? 2. Перавага якіх сіл прыводзіць да фарміравання раўнін? 3. Якія віды раўнін адрозніваюць па вышыні? Прывядзіце прыклады. 4. Як раўніны адрозніваюцца па характары паверхні?

5. На якой раўніне мы жывём?

Ад тэорыі да практыкі. 1. Па форзацы 2 вызначыце, якія формы рэльефу распаўсюджаны ў вашай мясцовасці. 2. Дапоўніце ў сшытку інфармацыяй ментальную схему «Раўніны па вышыні»:

Клуб дыскусій. Чаму раўніны — самая распаўсюджаная форма рэльефу сушы?

Клуб знаўцаў. Складзіце рэйтынг «ТОП-5 раўнін свету». Параўнайце яго з рэйтынгамі аднакласнікаў, апублікаваўшы ў Telegram.

Практычная работа 3. Апісанне па геаграфічнай карце раўнін, горных краін (на выбар).

§ 13. Рэльеф дна Сусветнага акіяна

Успамінаем. Чым акіянічная зямная кара адрозніваецца ад мацерыковай? Як адлюстроўваюць формы рэльефу на геаграфічных картах?

Даведаемся. Як вывучаюць рэльеф акіянічнага дна. Якія формы рэльефу хаваюцца пад водамі акіяна.

Разважаем. Ці адрозніваецца рэльеф дна Сусветнага акіяна ад рэльефу сушы?

1. Як вывучаюць дно Сусветнага акіяна. Больш за дзве трэці паверхні зямнога шара знаходзіцца пад водамі Сусветнага акіяна. Доўгі час людзі шукалі спосаб вывучэння акіянічнага дна, і толькі ў другой палове XIX ст. упершыню была складзена карта глыбінь акіянаў. Вывучэнню дна Сусветнага акіяна спрыяла вынаходства ў сярэдзіне XX ст. рыштунку для падводнага апускання — акваланга і апарата для глыбакаводнага апускання — батыскафа.

Асноўная інфармацыя аб рэльефе акіянічнага дна атрымана дзякуючы вынаходству прыбора рэхалота. Прынцып яго дзеяння грунтуецца на рэгістрацыі дасланых з судна і адбітых ад марскога дна гукавых сігналаў. Сучасныя рэхалоты вызначаюць таксама шчыльнасць грунту на дне, распаўсюджванне ў вадзе касякоў рыб.

Адкрыццё рэхалакацыі стала магчымым дзякуючы назіранню за лятучымі мышамі, якія беспамылкова арыентуюцца ў цемры на слых. Першы рэхалот запатэнтаваны Аляксандрам Бэмам у 1913 г. Акваланг вынайшаў француз Жак Іў Кусто. Першы батыскаф пабудавалі ў 1948 г. па праекце Агюста Пікара.